

20230718 Le Monde Er zijn nog steeds honderd kinderen gevangenen in het noordoosten van Syrië die niet in de steek mogen worden gelaten

https://www.lemonde.fr/idees/article/2023/07/18/il-reste-une-centaine-d-enfants-prisonniers-dans-le-nord-est-syrien-qu-il-ne-faut-pas-abandonner_6182393_3232.html

« Er zijn nog steeds honderd kinderen gevangenen in het noordoosten van Syrië die niet in de steek mogen worden gelaten »

Franse minderjarigen worden nog steeds gevangen gehouden in Syrië, hun moeders, ex-metgezellen van jihadisten, weigeren van hen te scheiden. Het Collectief van Verenigde Families vraagt in een opinie artikel in Le Monde dat Frankrijk hen repatrieert

Wij zijn de grootouders, tantes en ooms van de kinderen die gevangen worden gehouden in de kampen in Noordoost-Syrië en van wie de moeders (onze dochters, schoondochters, zussen en schoonzussen) weigeren te worden gerepatrieerd, nadat ze zich hebben aangesloten bij , een paar jaar geleden de organisatie Islamitische Staat.

De meesten van ons hebben of hebben nog steeds contact met deze kinderen en hun moeders, wier repatriëring door Frankrijk we al jaren vragen. Veel van deze vrouwen, die in 2018 of 2019 in deze kampen aankwamen, waren klaar om terug te keren met hun kinderen. Ze bereidden hen voor op hun terugkeer, vertelden hen over ons, hun families, legden hun uit dat ze zouden worden opgesloten en dat ze daardoor zouden worden gescheiden. Deze vier of vijf jaar waarin ze hun kinderen probeerden te beschermen tegen honger, kou, hittegolven, branden en geweld, hebben hun band met hen versterkt. Ze kunnen het idee niet langer verdragen van hen gescheiden te zijn.

Andere vrouwen, wier fysieke wonden en psychologische trauma's nooit het onderwerp van de minste zorg zijn geweest, zijn absoluut niet meer in staat tot de minste beslissing en verwachten niets of niemand meer. Weer anderen, nog steeds onder invloed van extremistische ideologieën, sluiten elk vooruitzicht op terugkeer uit.

Door de weigering van moeders om met hun kinderen te worden gerepatrieerd, kondigde Frankrijk begin juli, de vierde, aan dat de repatriëringsoperatie ook de laatste zou zijn. Deze kinderen en hun moeders blijven daarom willekeurig vastgehouden in een wetteloze zone. Dit gebied is geen soevereine staat, die Frankrijk wettelijk verbiedt onze families uit te zetten.

Illegale detentie van minderjarigen

Ons land, dat er prat op gaat de bescherming van kinderen in gewapende conflicten "een absolute prioriteit" te maken en zich "concreet, ter plaatse" ertoe te verbinden "ernstige schendingen van kinderen" te verhelpen - volgens zijn verklaringen aan de Verenigde Naties Organisatie (VN) – legt zich daarom in feite neer bij het in de steek laten van honderd Franse kinderen, onze kinderen, en ze te laten lijden en kwelen in onwaardige omstandigheden.

Er zijn echter oplossingen om onze kleinkinderen, neefjes en nichtjes te redden. De Koerdische autoriteiten, die al jaren pleiten voor hun repatriëring naar Frankrijk, zijn in staat deze moeders en hun kinderen naar de grens van een derde staat, met name Iraaks Koerdistan, te brengen, waar ze door de Franse autoriteiten zouden worden verwacht.

Zweden heeft onderhandeld over de uitzetting van zijn onderdanen uit het noordoosten van Syrië naar Irak, zodat ze kunnen worden teruggestuurd naar hun land van herkomst. Bij deze gelegenheid presenteerde ze deze operaties ook als "uitwijzingen" georganiseerd door de Koerdische autoriteiten in Syrië.

Deze laatste krijgen een vergoeding van de coalitielanden in ruil voor de opvang van buitenlandse kinderen, vrouwelijke en mannelijke gevangenen in het noordoosten van Syrië. Onder andere Frankrijk draagt al jaren bij aan de financiering van kampen, gevangnissen en zogenaamde Koerdische "rehabilitatiecentra" voor minderjarigen – in werkelijkheid gevangnissen voor adolescenten – en daarmee aan de illegale opsluiting van Franse kinderen. Verscheidene van onze nog maar net puberende kleinkinderen worden vastgehouden in deze "centra", verscheurd van hun moeders en hun broers en zussen die nog steeds wegwijnen in de kampen. Hun enige misdaad is jongens zijn en 12 of 13 jaar oud zijn. Afgezien van repatriëring is hun enige kans om opgesloten te worden in een gevangenis voor volwassenen, zodra ze meerderjarig zijn.

Weigering van hun repatriëring

In plaats van hen te repatriëren, tolereren de Franse autoriteiten daarom de behandeling van kinderen, slachtoffers en onschuldige mensen als criminelen. Het is absoluut noodzakelijk dat ze van de Koerdische autoriteiten de uitzetting van deze minderjarigen en hun moeders naar een derde land verkrijgen, zodat ze legaal naar Frankrijk kunnen worden uitgezet.

Er zijn nog honderd kindgevangenen in Noordoost-Syrië, die we nooit in de steek zullen laten. Ze zijn het slachtoffer van de keuze van hun ouders. Ze zijn het slachtoffer van de keuze van hun land, het onze, dat, tot aan zijn veroordeling door de commissies van de VN en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, volhardde in het weigeren van hun repatriëring.

Ze zijn nu het slachtoffer van de keuze van hun moeders, die Frankrijk als voorwendsel gebruikt om hen achtergelaten te laten in kampen waar armoede, armoede en geweld heersen. Deze kinderen moeten gered worden, allemaal. Totdat er niet één meer over is in deze kampen.

De ondertekenaars van dit platform zijn vierentwintig grootouders, ooms en tantes van zevenendertig Franse kinderen, die nog steeds worden vastgehouden in het noordoosten van Syrië. Zij zijn lid van het Collectief van Verenigde Families. Om veiligheidsredenen is hun anonimiteit bewaard gebleven.